

XVII. kötet

Budapest, 1902. február 16-án.

7. szám.

Az úr.

- Itthon van az úr, János?
 — Igenis, kérem, csak hogy beteg.
 — Beteg? Aztán mi baja?
 — Gyermekegységben fekszik.
 — Ugyan ne beszéljen olyan bolondokat, hisz én az urat keresem, nem a feleségét!
 — Épen azért. Mert hát minálunk úgy van ám, kérem, hogy az asszony az — úr a háznál.

Lehűtés.

— Esküszöm, hogy Nagysádon kívül soha más nőt nem szerettem!

— Hm! Ön talán azt hiszi, hogy nálam «kezdő szerelmesekeket előkészítő tanfolyam» van?

Zene a síron.

Mig a temetőben járok,
 Muzsikálnak a cigányok,
 Olyan búsan szól a nóta,
 Mintha csak szivemből szólna.

Furesa szokás az minálunk.
 Mig a temetőben járunk,
 Estéjén a halottaknak
 Muzsikaszóval siratnak.

És van ebben mégis, mégis
 Nagyon fájó, nagyon szép is:
 Ha már régen sirba szálltunk,
 Így keres föl hű barátunk.

Mert a dalnál nincs jobb barát,
 Gyönyört úgy, mint vigaszt az ad,
 S csupán ő tud, a mig élünk,
 Hűn, igazán sirni vélünk.

Haan Béla.

Megfelelő házasság.

— Senki se kössön magánál alantabb álló nővel házasságot! — kiáltott fel a toronyőr és megkérte a léghajós lányának a kezét.

A Bütökösök zsúrja.

(Humoreszk.)

I.

— Aptyuk . . . azaz . . . férjem, édes!

— Ugyan mit ezifrázod? Hisz a patvar se hallja!

— Az tutigál! Hozzá kell szoknunk a művelt társalgáshoz. Óh, igen.

— Mit akarsz, no?

— Mondanék valamit.

— Hát csak ki vele!

— Nekünk egy zsúrt is kell ám adnunk!

— Zsirt? Hát az mi a kánya megest?

E kérdés nyomán Bütökös András kerekre nyitotta savó szemeit, mint egy csuka.

Nehéz volt a feje az ilyen «módis» dolgokhoz. Egész érdeemes életét a szurkosfonál meg a dikics mellett gubasztotta el. Oda a háromlábu székhez ereszkedett alá hozzá a karcsú «szégyenlős Bözsike», a ki valamikor az előkelő Futó családnál szobalányoskodott. Mikor hitestársa lett, még jó darabig segített neki csirizt főzni, sáfázni és tintázni a simára vakart bagaria-talpat.

Nagyon megvolt elégedve mindennel a Böske, pedig tudta a módit akkor is szörnyen.

A Bandi gyerek hozta a szerencsét a világra. A körösztapja ajándékozott egy sorsjegyet az örvendező Bütökös falamiának. A cifra czédula megütötte bolondjában a főnyereményt és így lett Bütökös András háziúr a Zuglóban.

Hogy is értette volna hát meg szegény ártatlan Bütökös András, hogy mi az a koncert, zsúr, matiné, tédanzán, meg egyéb fityergős istennyila, a mit «Liza úrnő» orsónál is gyorsabban pergetett a nyelvén. Egyszerűen túrta, hogy az asszony bele gyömöszölje széles vargakoponyájába. Megfért ott keresztényi türelemmel minden. Uram bocsa', még az a fránya «zsir» is. Hadd legyék, ha csak pénz kell hozzá.

Liza úrnő az ő válogatott stílusával aztán megmagyarázta, hogy mi az a zsúr.

— A zsúr, kedves Bütökös, az egy oly némű estvéli társalkodási matéria, a hol dallanak, esznek, isznak, francziául beszélnek és verkliznek. Apropos! A verkli! Nekünk megvan a bűvös-vadásznak a kotteriája is. Mundijó! Azt teszem majd az arisztonyba, ha a Bandika még szét nem tépte.

Liza úrnő azután dalolva rontott az almárjomhoz, kiszedte az ura vadonatuj frakkját, bele rázta a jámbor vargát és ott illegette a tükör előtt az urát. A «padikáter» tánczra akarta megtanítani. Bütökös uram nem szólt semmit, csak csurgatta homlokáról a verejtéket és úgy érezte magát abba a lebegő micsodába, mint egy megfésült pudli kutya.

— Hadd gyűjjön hát az a «zsir» no, ha inni is lehet belőle, — sóhajtott keservesen, azután lemenekült a pinczébe, bátorságot hörpinteni a legujabb társalkodási

matériához. A pinczében volt az ő oázisa az istenverte módik sivatagában, ez volt az ő külön úri világa, a hol egyedül a tengeri szivacsot irigyelte.

II.

Liza úrnő boldogan süttött-főzött. Segített és pletykázott néki a kávésné, a mosóné, meg a házmesterné, hogy három «nagyságát» is kielégített volna. Vihogtak is rettetesen, hol ketten, hol hárman, hol együtt, hol egymáson. A szobákban pedig kiirthatatlan zsirszag jelezte, hogy alaposan készül a «jour.»

Liza úrnő csak a Bandi gyereket felejtette ki a számításból.

Pedig ott lábatlankodott az «anyuka» mellett. A drága gyermeknek a csizmája sarkairól kellett lefeszegetni a tészta-metélőket. A szelid «pubi» pedig sivalkodott, mint egy szopós borjú, mikor megfosztották a sarkantyújától. A mosónénak kibillentette a helyéből egy régi szemfogát, mire az «aktus»-sal hárman elkészültek. Az «anyuka» örült neki. Huszár lesz belőle. A huszár aztán trucczból azért is ipari hajlamokat akart produkálni. Előkereste a furót és belyuggatta vele a rézedényeket. Szerencsére, mindegyiknek csak a fenekét.

A sokatigéző fiú sarj pedig mindössze csak hat éves volt. Igazi Bütökös típus. Husos fejű, szögletes képű, vörös hajú, széles pisze-orrú, harsa szájú, zömök, szep-lős gyerek. A savó szemeivel sunyi módon pislogott mindenre a világon. Egyebekben pedig olyan maszatos, hogy a malaczkok hozzá képest mindig szalonképes külsővel henteregtek az udvaron.

Az «aranyos gyermeket» nem túrték meg a zuglói iskolában. Egy ideig egy süket tanító látta el a lelki táplálékkal, de annak kiparittyázta a félszemét. Pompásan lótt a gyerek, csokoládét kapott érte az apjától. Azóta «nevelő» nélkül maradt a gyerek, de nem is akarták «megerőltetni» a sok hiábavaló betűvel.

Ezt a kedves kis gyermeket kifelejtette Liza úrnő a számításból. A kis «buczi», «tuczi», «duczus», «bubus», a mint «anyuka» elnevezte, bizonyára központja lesz a zsúr sikerének.

Igy gondolkozott Liza úrnő, mert ott is úgy látta, a hol . . . pardon! (meg ne hallja a pletyka kávésné!) Liza úrnő — szolgált.

III.

Peczkes őrmester úr lecsavarta bajuszáról a madzagot és megnézte magát a tükörben. Olyan szépen göndörödött kifelé a két bajsza, mint a kantinos dugóhúzója. Azzal aztán méltóságosan kilépett a laktanyából.

— Hova őrmester úr?

— Zsúrra! — kiáltott oda megvetéssel a «komisz bagázs»-nak. Hadd rágódjanak rajta.

— Mi az?

— Hát nem is abrak ám, se komisz kenyér, bundás. Ahoz te sült ökör vagy!

Azzal ott hagyta a bámuló bakasereget. Útközben betért a Czinege Máté szabóhoz is. Az is hivatalos volt a zsúrra feleségestől.

Czinege úr csak még az almazöld másliját igazította meg és a férczeket szedegette le magáról. Közben eldolgatta kedvencz dalát: «mii fistelleg od o sigon tafu-ollpa» . . .

Fél óra mulva már ott ültek a rakott asztalnál. Volt ott bőven minden, a mi csak torkig jó lehet. Vendég is volt elég. A társaságban legjobban a kávésné csipett ki, a ki a haja búbjára még margarétát is tűzött. Peczkes őrmester úr sietett legyeskedni:

— Pompáss, pompáss.

Eddig pompásan ment minden. Csak Bütykös uram dülöngött a karosszékben. De valahányszor káromkodni akart, Liza úrnő mindig befogta a száját.

Egyszer aztán kitört az orkán. Berontott az aranyos Bandika az udvarról.

— Kalácsot, kalácsot! Még utóbb «ezek» mind meg-eszik.

Az aranyos gyermek nyakig sáros volt. A társaság derülten fogadta, csak Czinege huzogatta az orrát. Bántotta a «czélzás».

A fiú menten az őrmester úr nyaka tetején termett. Onnan hajlott le Czinegénéhez:

— De vén a néni! Maga is olyan hamis fogat hord, mind az anyukám?

A levegő erre a váratlan kérdésre egyszerre villanyossá lett. A néni is, a mama is kezét emelt a gyerekre. A jó fiú azonban művészi gyorsasággal termett az asztal alatt és onnan az apai ölekbe.

Bütykös uram hahotába tört ki és verte az aszalt.

— Ez az ész!

— Az őrmester bácsi rossz, papa, — folytatta nevetve a gyermek. — Hiába csókolgatja a mamát . . .

A következő pillanatban Bandika már repült, de nem a maga jószántából. Úgy nyekkent a sarokba.

— Mit mondtál, kölyök?

Azzal Bütykös uram fölugrott a helyéről. Savó szemei kidagadtak, pufók képe rákvörös lett, az orrczimpái pedig elkezdtek reszketni.

Súlyos öklével egyet csapott az asztalra, de olyat, hogy a lámpa menten szaltomortálét csinált a levegőn át a tükörbe.

Czinege úr már akkor kívül volt az ablakon. Asszekurálta magát jó előre.

Az asszony nép sikitozva rohant szerte.

Azután jött el a hadd-el-hadd. Bütykös András uramból elementáris erővel tört ki a varga-düh, kellőleg körülspékelve az összes naptári szentek huszáros magasztalásával.

Többé nem ismerte, mi az a «módi».

Tányérok, poharak, székek szárnyra keltek a levegőben. Mire az utolsó darabbal is végzett, akkorra már versenyt ügetett Peczkes őrmester urral az egész tiszteletreméltó frekvencia, ott a csömöri-uton. Czinege persze egy félhosszal hamarabb beérte a maga csendes tanyáját.

Igy végződött Bütyköséknél az az estvéli társalkodási matéria.

IV.

Az angyali gyermek persze hazudott. A házmesterné oktatta be, csupa boszúból, a miért őt nem hívták meg a zsúrra. Bántotta a zsiros társalkodás.

De Bütykös uram mindazáltal többé nem akar zsúrt, sem egyéb ilyen frányát látni. A Liza úrnő sem, a ki újra fölvette a Böske nevet.

Segit a csirizt főzni és a lábszijjat keresni, ha a Bandika rászolgál egy kis csillapítóra.

Próbálná csak valaki megkérdezni tőlük, hogy mikor lesz megint zsúr uri házuknál, tudom istenem, darabokban kerülne a Rókus-kórházba.

Gelsei Biró Zoltán.

Elérhetetlen.

Hogyha néha visszanezdek,
Csupa könyvek, szenvedések . . .
Nehéz út volt, sötét emlék,
Mégis, mégis visszamennék.

Feketék ott a virágok,
Nagy éjszaka borúl rájok;
De az égen annyi csillag,
Csillagai álmaimnak.

Érjen el bár földi erő
Mindent, a mi elérhető:
Csillog annál százszor szebben
Egy parányi — elérhetlen! . . .

Haan Béla.

Akár irva légyen, akár pedig varrva.

Szürre alkudott egy atyafi a vásáron. Sok próbálgatás után már az áraban is megegyeztek; az atyafi azonban tovább akadékoskodott:

— Mit akar kend még? — szólt a szűrszabó, — nem látja, hogy kendre szabták, még a neve is rá van varrva! Hogy hívják kendet?

— Kerekes Andrásnak.

— No itt áll: F. L. betü, ez írásban annyit tesz, hogy Kerekes András.

Az atyafi ily fontos argumentálás után csakugyan megvette a szúrt. Otthon aztán megmagyarázták neki, hogy az a F. L. betü nem az ő nevét, hanem a szűrszabó nevének kezdőbetűjét jelzi, akár írásban, akár pedig felvarrva.

Hölgy. Tudja, doktor úr, én minden évben levétem magamat.

Doktor. Akkor már egész albuma lehet nagysádnak . .

Nem mindegy.

Azt mondják, hogy egy nap
Vagy huszonnégy óra:
Az egészen mindegy
Örök idők óta.

Pedig dehogy mindegy,
Nézzünk egy esetet:
Ki egy napot lop el,
Az még nem vétkezett.

Ámde, ki huszonnégy
Órát lop el, az már
Nem csak hogy vétkezett —
Büntetik is azt már.

Farkass Károly

Alapos ok.

Vendég. Ugyan korcsmáros úr, miért emelte fel a bor árát?

Korcsmáros. Azért kérem, mert elseje óta vízvezetéki adót kell fizetnem.

A csóva.

Az a jó szokás dívik a szegedi tanyákon, hogy ha valakinek eladni valója van, azt kitűzött csóvával adják mindenkinek tudtára.

A dobos ugyanis egy hétig is körüljárhatná az óriási tanyaterületet, míg minden ember füléhez juttatná a hirt, azért inkább nem is fárasztja magát vele.

Ha van bárkinek eladó szalmája, szénája, kukoriczája, krumplija, a boglya tetejébe, góréra, veremre szalma-csóvát tűznek, mely messzire ellátszik a sik homokon.

Ha eladó kocsija van a gazdának, azt a ház elébe állítja ki s arra is csóvát tűz; arról minden arra járó megtudja a gazda eladó szándékát, sőt tovább is viszi a hiradást s így házról-házra gyorsan megtudnak a tanyákon minden eladó szándékot.

Gubáéknak volt egy nem épen szép idősecske lányuk, a kit nehezen tudtak főköttő alá juttatni; pedig hát, — a mint általánosságban tudódott, — volt ott mit aprítani a tejbe!

Az őszi sz—i vásárban gyönyörű tenyérszi széles, drága, rikító színű pi-pi-piros pántlikát vett Gubáné a Rózinak s a lány alig várta, hogy a legközelebbi vasárnapon a tánczhelyen parádézhasson vele, felköltve a leányczimborák irigységét.

Diszes csokorra kötve csitri hajában a drága selyempántlikát, meg is jelent vasárnap J—n, hol az árnyas úton folyik késő estig a táncz meg a cziczázás s gögösen nézett végig a többieken: kinek van olyan drága pi-pi-piros pántlikája?

De rögtön hallja a nevetgélést a háta mögött:

— Nini lányok! A Guba Rózira az anyja nem is egy — de két csóvát tűzött!

Elégedetlen.

A nagybácsi sirva találja kis öccsét.

— Nos, — kérdi tőle, — Palika, miért sirsz? Hát már nem örülsz annak a sok édességnek, a mit ma reggel küldtem nevednapjára?

— Nem bizony, Lajos bácsi! Mert még sohasem fájt annyira a hasam, mint most, miután mind megettem az édességeket.

Cseberből vederbe.

Uracs. Jaj, de ki nem állhatom ezeket a hápogó, csúnya falusi libákat!

Leány. Uram, ez sértés!

Uracs. Ah, ezer bocsánat, nagysád, nem ilyen libákat értettem.

Miért?

«Jaj, Zsuzsi, a maga főztjét
Nem lehet megenni!
Feleségem, ha hazajön,
El fogja kergetni.»

«Nagyságos úr! Legyen nyugodt,
Ha megjön nagysága,
Sokkal jobban fogok főzni
— Szavamra — meglátja!»

«Miért főzne akkor jobban?»
«Mert ha a nagysága
Itthon lesz, hát nagyságos úr
Nem jön a — konyhába!»

Farkass Károly.

Rövid processus.

Vásárhely nevezetességei közt nem utolsó helyen említendő az, hogy iparosai majdnem kivétel nélkül intelligens emberek, annyira hogy a magasabb rangú hivatalnoknak sem derogál velök egy szobában, sőt egy asztal mellett ülni és kvaterkázni. Erre büszke is valamennyi. De épen ebből kifolyólag semmi sem oly kiállhatatlan előttük, mint a henczegés, vagy az irántuk tanusított lenézés.

Egy délelőtt nagy társaság sörözött egyik vendéglőben, legnagyobb részben mészárosok.

Egyszer csak bejön két gavallér, elegánsan kicsipve,

csiptetővel és fényes kürtőkalappal, — csak úgy felületesen végignéznek az egész társaságon s minden szó nélkül átmennek a szobán és egy másikban foglalnak helyet.

— Kik ezek? Mik ezek? — kérdezzetik egymástól a mészárosok.

Egy jókedvű fiu volt a társaságban, — ennek jó ötlete támadt s a következőket mondá:

— Hát még nem tudjátok? Ezek a góthai halott-égető társaság ügynökei, — itt is üzletet akarnak csinálni.

Nem kellett ennél több. Pár perc alatt a czilinderek be voltak ütve, viselőik kilökve.

Hogy kik voltak? ma sem tudja senki, — de ők sem, hogy minek köszönhetik a vásárhelyi barátságtalan fogadtatást.

A leszelt paróka.

— Indián tragikomédia. —

Két indiánfőnök,
«Tigris» és «Oroszlán»
Összetűz egymással,
Uton találkozáván.

A vitának vége
Kegyetlen skalpolás,
Mint rézbőrüeknél
Már ez bevett szokás.

A műtetre «Tigris»
Rá se hederített,
Mert kopasz volt s csak új
Parókát kerített.

Megértette.

Róza néni életében kétszer sem mozdult ki a falujából.

Minapában családi ügyekben okvetlenül Aradra kellett utaznia s nagy aggodalom fogta el, hogyan fog ez a rá nézve nagyon nehéz expedíció sikerülni. Megkérte hugát, magyarázná meg neki tüzetesen és világosan, hogy Gy—án, hol az aradi vonatra kellett átszállania, melyik vonatra szálljon föl, nehogy ellenkező irányba vigye el az a gőzzel táplálkozó ördögös vasló.

— Figyelj jól rám, kedves Róza néni, — oktatta ki őt huga, — mikor a gy—i portás azt kiáltja be a váróterembe: «Mezőtúr, Szarvas!» akkor te szépen ülve maradsz.

— Ülve maradok. Ha a többi utas mind siet is fől-szállani?

— Akkor is. Azután megint bekiált a következő vonat indulásakor a portás: «Mező-túr, Szolnok, Hatvan!» te akkor is ülve maradsz.

— Én akkor is ülve maradok; értem.

— Azután még indul Szolnok—Budapest felé a vonat; az is hadd menjen, arra sem reagálsz.

— Budapest felé sem regulázok; hát aztán?

— Hát aztán a te vonatod következik. Mikor a portás azt kiáltja: «Csaba, Arad, Temesvár!» akkor arra a vonatra szállsz föl.

— Arra a vonatra szállok föl.

— Igen. Tehát megértettél Róza néni? Ismételd, kérlek, mit kiált a portás, mikor neked föl kell szállnod?

— Most már egészen nyugodt vagyok: most már nagyon jól tudom.

— Tehát mikor szálsz föl?

— Mikor azt kiáltják, hogy — mehet!

Ácsmérték.

Pallér. Hisz ez a gerenda egy félméterrel hosszabbra van szabva.

Legény. Nem baj; azt a hajszálnyit majd lefürészelem.

Orvosság.

A kis fiu szomoruan,
Pityeregve mondja:
«Édes apám, jó mamuska
Nagyon beteg, mondta.

Menjünk el a patikába
Még ma, még ez éjen,
Hozzunk neki orvosságot,
Jöjjön, jöjjön, kérem!»

«Ne sirj, fiam, majd meggyógyul
S nem lesz baja semmi,
Holnap reggel fogok neki
Uj — kalapot venni!»

Árkosi Ödön.

Fűtetlen szobában.

Látogató. Hát tégedet mi lelt, hogy fűtetlen szobában irsz?

Szobáúr. Tudod, szerelmes verseket írok.

Látogató. Hát ha verset irsz, miért nem fűtteted be legalább a szobát?

Szobáúr. Azért, mert Petőfi is fűtetlen szobában írta azokat a gyönyörű verseket. Megpróbálom, hátha nekem is sikerül, mert a meleg szobában eddig nem sikerült.

Megfelelt.

A kis Miczi észrevette, hogy néne minden reggel egy csomó törülköző kendőt gyömöszöl a bluzza alá. Egy parabig hallgatott a dolgról, hanem egyszer csak kitört belőle a kíváncsiság:

— Mondd csak, Bella, mit csinálsz te azzal a sok törülköző kendővel?

Bella mosolyogva felelt:

— Én, édesem? Kitörlöm velök a férfiak szemét.

Betegen.

Beteg vagyok, beteg,
Elmulásom várom,
Az utczákat szótalanul,
Elborultan járom.

Az orvosom kaczag:

«Semmi baja, jól van!»

Hej, de ha a szívem' látná,

Lemondana rólam!

Arkosi Ödön.

Csipős.

Egy bálban a táncos rá lépett táncosnőjének a lábára.

— Bocsánatot kérek, — szólalt meg a hölgy, — hogy a lábamat az ön lába alá tettem!

Szerelmesek között.

— Oh, Margit, e szóval egészen összezúztad szívemet.

— Szegény Gyula! No ne busúlj, adok én neked helyette másikat.

— Azt csak az Isten tehetné, Margit, te nem.

— Hogyne, te bohó! Hát nem tudod, hogy az édesapám — mézeskalácsos?!

Nem igazság.

— No, mi keli András gazda?

— Hát azért a húsz forintért jöttem, a mire a biró úr elítélte a Gubacz komát, hogy legazemberezett!

— Hja barátom, az a pénz nem a magáé, hanem a kincstáré!

— Még mi nem! Hiszen engem gazemberezett le, nem a kincstárt!

Adolár. Kisasszony, hogy tetszik önnek atyám?

Lenke. Szép, szálás ember; de hiszen olyan öreg már, hogy — apósom lehetne.

A mai koldusok.

Koldus. Könyörüljön rajtam, kérem, szegény világtalan ember vagyok!

Szegény ember. Nem látja, hogy én is szegény vagyok, alig van betevő falatom?

Koldus, (mialatt odább megy). Látom, kérem, bocsánatot kérek.

Nincs bélyeg.

Békésy uram nagy leletező volt a bíróságnál. Délben vonul a hivatalnok-gárda hazafelé, mikor az útban meglátnak egy kutyát ülve.

— No miért ül az a komondor?

— Azért, — mondja a bíró, — mert meglátta Békésyt, fél, hogy megleletezi, mert a farka alatt nincs bélyeg.

Szegény jó szív.

Születnie kellett volna
Vagy később, vagy korábban,
Hol vette e jó, nagy szívet
Az önzés e szűk korában?
Nem tudom, de ily lágy szívet
Én még soha nem ismertem;
Oly gyöngé volt, hozzá nyulni
Is csak nagyon félve mertem.

Ha látott a szegény arcán
Szenvedést, bűt, éhínséget,
Majd elhamvadt, — a részvétben
Oly lobogó lánggal égett.
Vagy ha látott koldusarczon
Hála, öröm, boldogságot,
Szegény koldus szívével a
Saját szíve versenyt lángolt.

Szíve lángját ismerősnek,
S idegennek kiosztotta,
S magamagát a melegtől
Hamarosan megfosztotta.
Születnie kellett volna
Másik szebbik, jobbik korban,
A mikor még ilyen jó szív
Lángolt minden kis bokorban.

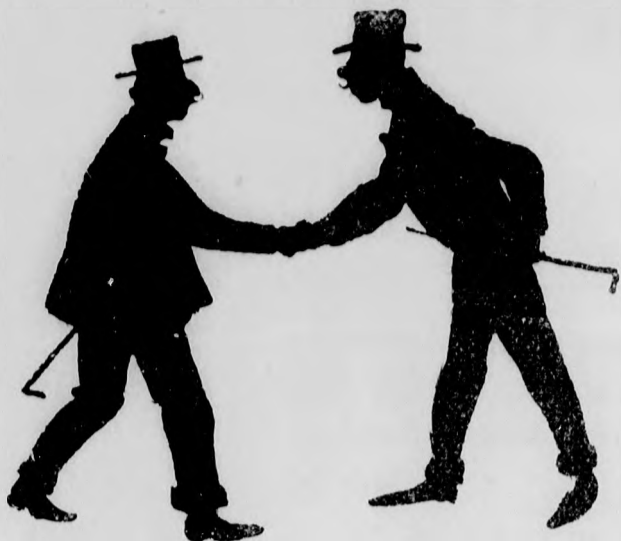
Születnie kellett volna
Ama boldog aranykorban,
A mikor még hálaének
Zengett minden kis bokorban.
De ki tudja, de ki látta
Annak hajnalhasadását?
Ki éli meg? Ki éri meg
Ama kornak boldog mását?

Bor-Bál.

Aggodalmas kérdés.

Az ügyvéd leánya, (ki már hat év óta menyasszonyoskodik apjához): Apus, mondd csak, nem évülhet-e el egy ilyen eljegyzés?

A kilátott. A haláltól nem rettenek vissza, de mi lesz az én szeretett Ilonkámmal, ha csakugyan a fűbe harapok?!

Párbajsegéd. Ne búsulj, kérlek! Majd akkor én fogok neked udvarolni.

Elárulta magát.

Majszter (az inashoz). No mit mondott a hadnagy úr?

Inas, (ki a hadnagytól egy koronát kapott, hogy a majszternek azt hazudja, hogy nem találta honn). Nem volt oda haza!

Majszter. No majd később megint elmégy hozzá.

Inas. Hiába megyek, majszter úr! Hiszen nincs a hadnagy úrnak pénze.

Majszter. Honnan tudod?

Inas. Megmutatta az erszényét, hogy a koronán kívül, a mit nekem adott, nincs egy fillérje sem.

Nevető fejkák.

I.

Kacsaringós az életnek útja,
Minden ember vagy mássza, vagy futja.
Minden élő az végit eléri
Ha hosszú, ha kis léptekkel méri
Tudtam én azt jó keresztyén lélek,
Az haláltól hogy hiába félek.
Rettenetesnagyon mégis féltem
A mikor még itt köztetek éltem.
Most hogy immár vagyok az föld alatt,
S örök Biró maga előtt vallat,
Hogy nem szabad már nagyvigan élnem,
Az haláltól nem kell többet félnem!
Kaszájával bátran szembe szállok,
Mert másodszor halálra nem válllok,
CSIMBÓK JÁNOS olyan bátor ember,
Hogy kikötni véle senki nem mer!

II.

Minek is az remény?
Ha semmivé válik!
Minek is az élet?
Ha úgy is elszálik!
SZABÓKI ERZSÉBET
Már mit sem remélhet
Mert tovább nem élhet.

Béborult az napja;
Immáron az égben,
Végtelenegyvégben,
Örök fényességben,
Az jutalmát kapja.
Sirattyá az apja.

Gven, regény, írta Croker. E nálunk még kevéssé ismert angol regényírónak legsikerültebb műve, mely méltán keltett Anglián kívül is általános feltűnést, nemesak érdekfeszítő bonyolításánál fogva, hanem jellemeinek aprólékos gonddal való megrajzolásával is. Megjelent a Singer és Wolfner-féle Egyetemes Regénytárban s ára piros vászonkötésben egy korona.

Adófizetők jutalmazása és adóvégrehajtások megszüntetése. Tervezte és írta Kriesfalvi Lukács fővárosi számtiszt. Megszívtelendő eszmék, melyeknek megvalósulása az adózó közönségnek és államnak egyaránt javára válnék. A Stephanæum nyomása.

— Budapest, Sz. F. A mi mérlegünket is megbillentette, mert életrevalósága tagadhatatlan; de nálunk már nem mehet újság számba. — Sovár. A humoreszkben elesévelt ötletet variál, a versekben nem különben. — Sopron, L. Egytől-egyig jóízű dolgok. Kivánsága nem marad teljesületlen — Bars-Taszár F. K. Kettőt asszentáltunk, a többi régi jó ismerősünk. — Budapest, H. F. Nincs minden humor hijával; de sajnos, nem új dolog. — Tréfa. Kettejét a közlendők közé tettük. — Budapest, M. I. Az adomák helyet kapnak, a vers már hónapokkal ezelőtt kapott. — Vác, Cs. Egy hiján helyet szoritunk neki. — Sztiplcsész. Mind eredetiek s nagyobbára sikerültek is. Egyiket leképeztetjük.

Magyar királyi államvasutak.

6942 CII/1902 sz.

Hirdetmény.

(Osztrák magyar francia vasuti kötelék.)

Mitrovicz-Szávapart állomásról a francia keleti vasutak állomásaira szállítandó fadijtételek megújítása. Visszavonásig, de legkésőbb 1902 év december hó 31-ig a fenti kötelékben faküldemények szállítására az 1900 május hó 1-től érvényes kivételes díjszabásban Mitrovicz állomásra foglalt dijtételek Mitrovicz-Szávapart állomással való forgalomban újra alkalmazást nyernek.

Budapest, 1902 évi február hóban.

A m. kir. államv. igazgatósága, a részes vasutak nevében is.

x Vérgyógyítás (Hemopatia). Új és eredeti 14 év óta kipróbált gyógymód, a mely hazánk és a külföld jobb köreiből általános elismerésnek örvend. Rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva asthma, szív-, gyomor-, hólyag- és idegbajoknál, vér- és bőrbántalmak ellen és kizárja az elmezavar és szélhűdés beálltát. A kezelése kellemes, nem gátolja a beteget napi foglalkozásában, tartós, gyökeres gyógyulást eredményez. E gyógymód megalapítója Dr. Kovács J. fővárosi orvos, a kinek Budapesten, V., Váci-körut 18. sz. alatt egy, ezen célra berendezett orvosi rendelő intézete van, melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk, a kik a fent elősorolt bajok valamelyikében szenvednek. Dr. Kovács J. levélbeli megkeresésre készségesen válaszol. A nevezetnél a vérgyógyításról szóló értekezés 1 korona beküldése ellenében díjmentesen kapható.

Szt.-Lukács-fürdő
gyógyfürdő

Budapest, Buda.

Természetes meleg kénes forrás- és iszapfürdők. Vizgyógyászat, vilámlam-fényfürdők, massage stb. Külön női- és férfi-osztályok. Olesó és gondos ellátás. Csúsz, köszvény, idegbajok stb. és a téli fürdőkúra felől tájékoztató prospektust küld ingyen a Szt.-Lukácsfürdő igazgatósága.

Alapított 1863. évben.

Első leánykiházasítási egylet

m. sz.

Leány és fiú biztosító intézet.

Budapesten, VI. Terézkörut 40.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Változatlanul megállapított havi díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.

Hirdetések

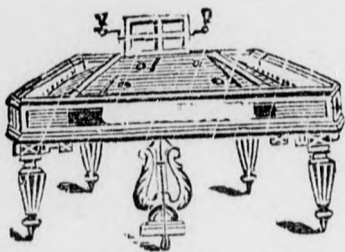
e lap részére csak a hirdetésfelvételi irodában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. kerület,

Szervita-ter 8. sz. alatt

vétetnek fel.

Ne vegyen senki hangszert, míg

Reményi Mihály

műhangszerész legújabb képes árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld

Budapestről, Király-utca 44 U.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legtisztább égyvagos

SAVANYU-KŰT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kitünő hatásnak bizonyult köhögésnél, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Körkemenczék

szabadalmazott szárító és előmelegítő berendezéssel.

Tégla- és cserépgyártási gépek

legjobb szerkezetben.

Téglagyárak, cserépgyárak, cement-, mész- és gipszgyárak, szintugy magnesitgyárak, szénbriquetgyárak teljes fölépítését, berendezését és üzembehelyezését elvállalja

GEDEON és KONT

műszaki iroda

Budapest, V., Lipót-körut 9.

Legelső referenciák.

Prospektusok bérmentve és díjmentesen.

Legrégibb hazai vállalat e szakmában.

MEGHIVÓ.

A „Salgó-Tarjáni kőszénbánya részvénytársulat“

folyó évi február hó 26-dik napján délelőtti 10 órakor tartja Budapesten V., Erzsébet-ter 16. sz. alatt levő központi irodai helyiségében

XXXIV. rendes évi közgyűlését

melyre a t. cz. részvényeseket tisztelettel meghívjuk.

Napirend:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1901-iki üzleti évről.
2. Az 1901-iki év zárszámadásainak előterjesztése s határozathozatal a tiszta nyereség hováfordítása iránt.
3. Indítvány az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak adandó felmentvény tárgyában.

4. Egy felügyelő-bizottsági tag választása.
5. Az alapszabályok 52. és 56. §-ának módosítása.

Budapest, 1902 február hó 6-án.

Az igazgatóság.

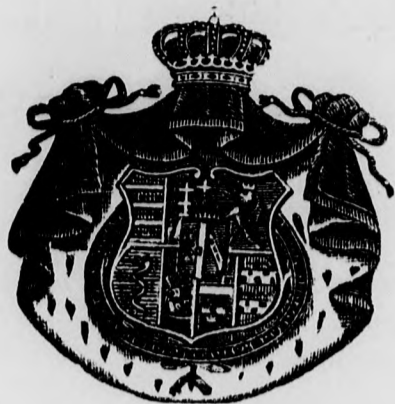
Az ezen közgyűlésen résztvenni akaró t. cz. részvényesek az alapszabályok 19-ik §-ának értelmében részvényeiket a szelvényekkel együtt bezárólag **folyó évi február 17-ig** vagy a társulat fent jelzett helyen levő **központi pénztáránál**, vagy pedig **Bécsben a k. k. priv. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt**nál (I. Teinfaltstrasse 6.) tartoznak letenni, 25 részvény egy szavazatra jogosít, de 10 szavazatnál többet saját nevében senki sem gyakorolhat.

Az 1901-ik évi mérleg az igazgatósági jelentéssel együtt folyó évi február hó 17-étől kezdve a központi irodában a t. cz. részvényesek rendelkezésére áll.

(Utánnomás nem díjazatik.)

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és **anyakönyvvezetőknek**, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1	hálószoba komplett matt v. félmatt	105	frt
1	„ „ „ faragott	150	„
1	„ „ „ angol stlben	170	„
1	„ „ „ oszl. faragott	190	„
1	„ „ „ igen finom, ba-		

roque stlben, valódi belga

bleu-márvánnyal --- --- --- 330 „

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron egyszerű, valamint **diszes kivitelben mérsékelt árak** mellett.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel --- --- --- 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott, oszlopos, ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stlben, matt, kredencz, pohárszék, ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos diófából --- --- --- 455 frt

Ezenkívül dús választék egyszerű és finom ebédlőszobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalonberendezésekben; krepp garnitúra 80 frt, bouret 90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt, francia selyemszövet 165 frt és szalon-garnitúrák 1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 18., I. em.

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

TENCZER GYULA

Budapest, IV. ker., Szervita-tér 8. sz.

vétetnek fel.

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag

R. B. 86967. sz. Gyógyit és felüdit jótállás mellett: köszvény, reuma, asthma, (nehéz lélegzés), álmatlanság, fülzugás, nehéz hallás, epilepsia, idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza, valamint minden ideg-

betegségnél. Azon beteg, a ki 86967. sz. készülékem által legfeljebb **45 nap alatt** meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzét. Ahol már semmi sem használt, ott kérem az én készülékemet megkísérteni; meg vagyok győződve készülékem **biztos hatásáról.**

A kis készülék 4 kor. **A nagy készülék 6 kor.** könnyebb betegségeknek alkalmas, idült betegségeknek alkalmazandó.

A központi elárusítóhely szétküld utánvétellel vagy előleges fizetéssel a bel- és a külföld részére.

MÜLLER ALBERT, Budapest,
Vadász-utca 42/III. (Kálmán-utca sarok.)

A Hazai bank részvénytársaság VII. évi rendes közgyűlését

1902. évi február hó 24-én délben 12 órakor

fogja Budapesten, a bank helyiségeiben megtartani.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése, a mérleg megállapítása, a nyereség felosztása iránti határozat és a felmentés megszavazása.
3. Az alapszabályok 23. szakaszának módosítása.
4. Egy igazgatósági tag választása.
5. A felügyelő-bizottság választása.
6. A felügyelő-bizottság tiszteletdíjának megállapítása.

Ezen közgyűlésre a t. cz. részvényesek azzal a figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok 17. §-a értelmében a közgyűlésen 25 darab részvény után egy szavazattal bír minden részvényes, a ki részvényeit a még le nem járt szelvényekkel együtt, a közgyűlésre kitűzött határnap előtt 3 nappal a társaság pénztáránál Budapesten, vagy a hirdetményben e célra kijelölt más helyen letette, s hogy minden további 25 részvény ugyanazon feltételek mellett szintén egy-egy szavazatra jogosít; miért is a szavazati jog érvényesítése céljából a részvények szelvényekkel együtt február 17-én déli 12 óráig vagy a bank értékpapir-pénztáránál, vagy a Pesti hazai első takarékpénztár-egyesület főpénztáránál, vagy a bécsi Niederösterreichische Escompte-Gesellschaft pénztáránál leteendők, a hol ez alkalomból a megvizsgált évi mérleg, a felügyelő-bizottság jelentésével együtt átvehető.

Budapesten, 1902 február hó 5-én.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Gondoskodjék saját és gyermekei jövőjéről!

A ki egy hazánkban teljesen új, Franciaországban közel 60 év óta kipróbált és fényesen bevált biztosítási módozat szerint leányának **Hozományt,** fiának egy az önálló- **Tőkét,** vagy saját **évi járadékot** **akar biztosítani fordul-** **jon felvilágosításért a**

«LE CONSERVATEUR»

életbiztosító részvénytársaság

magyarországi igazgatóságához (igazgató Berényi Imre),

Budapest, VI., Eötvös-utca 23/a.

Fennáll Franciaországban: 1844 óta. — Biztosítási állomány: 500 millió korona. — Nincsen orvosi vizsgálat! Fő- és vezérügynökök az ország minden részére keresztetnek.